

หนังสือกาลาเทีย

ผู้ที่เขียนจดหมายฉบับนี้คือเปาโลเขียนในปี ค.ศ. 57 เปาโลได้ออกประกาศเที่ยวแรกที่เมืองอันโทโกในแคว้นปิลิเตีย เมืองอีโคเนียม เมืองลิสตรา เมืองเดอร์บี เมืองปัมฟีเลีย และเมืองอัททาลิยา มีหลายคนได้รับความรอดที่เมืองเหล่านั้น และเปาโลได้รับใช้ที่นั่นอีกในการประกาศเที่ยวที่สองและสามของท่าน แต่มีพวกยิวได้ให้พวกคริสเตียนชาวกาลาเทียถือพิธีสุหนัตและพิธีต่าง ๆ ของโมเสสเข้าในความเชื่อของเขาด้วย (กจ 15:1) คำสอนที่ผิดนี้ได้ขยายออกไปทั่วแคว้นนั้น และทำให้พวกคริสเตียนต้องเข้าส่วนในศาสนายิว ทำให้พวกคริสเตียนที่เคยรับเชื่อกับเปาโลได้ละทิ้งท่าน และได้ปฏิเสธการเป็นอัครสาวกแท้ของท่าน จดหมายฉบับนี้เป็นคำวาทกล่าวจากเปาโลถึงคริสตจักรทั้งหลายที่แคว้นกาลาเทีย (1:2) เปาโลขอให้เขากลับไปเชื่อข่าวประเสริฐอันบริสุทธิ์ จดหมายฉบับนี้ได้อธิบายถึงข้อผิดพลาดในคำสอนของพวกยิว และได้ยกย่องคำสอนว่าเราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ

- 1 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--พื้นฐาน (1:1-5)
- 2 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การละทิ้งทางเดิม (1:6-9)
- 3 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การเปิดเผย (1:10-2:10)
  - ก การเปิดเผยนี้มีอยู่อย่างเดียวในโลก (1:11-12, 17-19)
  - ข เหตุที่เราต้องการการเปิดเผยนี้ (1:13-14)
  - ค เป้าหมายแห่งการเปิดเผยนี้ (1:15-16)
  - ง การยอมรับการเปิดเผยนี้ (2:1-2, 9)
  - จ ผู้ที่ได้รับการเปิดเผยนี้--พวกต่างชาติ (2:7-8)
  - ฉ ศัตรูของการเปิดเผยนี้--พี่น้องเทียมเท็จ (2:3-5)
- 4 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การเถียงกัน (2:11-14)
- 5 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การให้เข้าใจอย่างชัดเจน (2:15-19)
- 6 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การเปลี่ยนแปลง (2:20-21)
- 7 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การพิสูจน์ (3:1-4:20)
  - ก พิสูจน์ได้โดยประสบการณ์ของชาวกาลาเทียเอง (3:1-5; 4:12-20)
    - 1 อ.เปาโลให้เขาระลึกถึงวิธีที่เขาได้รับข่าวประเสริฐครั้งแรกนั้น (3:1-5)
    - 2 อ.เปาโลให้เขาระลึกถึงวิธีที่เขาได้ต้อนรับผู้ส่งข่าวประเสริฐครั้งแรกนั้น (4:12-20)
  - ข พิสูจน์ได้โดยชีวิตของอับราฮัม (3:6-9)
  - ค พิสูจน์ได้โดยพระบัญญัติ (3:10-4:11)
    - 1 พระบัญญัติและคนบาป (3:10-12)
    - 2 พระบัญญัติและพระสัญญา (3:15-26)
      - ก พระบัญญัติไม่สามารถเปลี่ยนพระสัญญา (3:15-18)
      - ข พระบัญญัติดียิ่งกว่าพระสัญญา (3:19-20) พวกทูตสวรรค์ได้ให้พระบัญญัติไว้แก่มนุษย์ แต่พระเจ้าเองทรงให้พระสัญญาแห่งความเชื่อไว้แก่อับราฮัม
      - ค พระบัญญัติไม่ขัดขวางพระสัญญา (3:21-26)
  - 3 พระบัญญัติและอิสราเอล

- ก อิสราเอลได้รับพระสัญญา 430 ปีก่อนที่เขาได้รับพระบัญญัติ (3:17)
- ข พระเจ้าทรงให้พระบัญญัติเพราะเหตุว่ามนุษย์ได้ทำบาป (3:19)
- ค พระบัญญัติตั้งไว้โดยพวกทูตสวรรค์ (โมเสส) (3:19) (ดู ยน 1:17)
- ง พระบัญญัติเป็นครูสอนถึงเรื่องความบาป (3:23-24)
- 4 พระบัญญัติและพระคริสต์
  - ก พระคริสต์ได้ทรงไถ่เราให้พ้นการแช่งสาปแห่งพระบัญญัติ (3:13)
  - ข พระคริสต์ทรงกระทำเช่นนี้ โดยรับสภาพของมนุษย์ ในเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ (4:4-5)
  - ค โดยการกระทำของพระองค์นี้ เราจึงเป็นบุตรของพระเจ้าได้ (4:1-7)
- 5 พระบัญญัติและผู้เชื่อ (3:25-29)
- 6 พระบัญญัติและชาวกาลาเทีย (4:8-11)
- 8 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--การเปรียบเทียบ (4:21-31)
 ในข้อความเหล่านี้ อ.เปาโลได้เปรียบเทียบนางฮาการ์กับพระบัญญัติของโมเสส และได้เปรียบเทียบนางซาราห์กับพระคุณของพระเจ้า
  - ก ฮาการ์--เปรียบเทียบกับพระบัญญัติ
    - 1 เขาเป็นทาสี
    - 2 การแต่งงานกับอับราฮัมเกิดขึ้นโดยอาศัยเนื้อหนัง
    - 3 ลูกชายของเขา คืออิสมาเอล เกิดโดยธรรมดา
    - 4 อิสมาเอลช่มเหงอิสอัค ซึ่งเป็นลูกชายคนที่สองของอับราฮัม
    - 5 ไม่มีใครนับว่า อิสมาเอลควรจะได้รับมรดกของอับราฮัม
    - 6 นางฮาการ์ได้เปรียบเทียบกับภูเขาศิไน เพราะเขาได้คลอดลูกที่เป็นทาส (ต่อมาชาวอิสราเอลก็เป็นทาสด้วย)
    - 7 นางฮาการ์ได้เปรียบเทียบกับกรุงเยรูซาเล็ม (ในสมัยของอ.เปาโล) เพราะเขาเป็นทาสี (ในสมัยนั้น กรุงเยรูซาเล็มเป็นเมืองขึ้นของชาวโรมัน)
  - ข ซาราห์--เปรียบเทียบกับพระคุณ
    - 1 เขาเป็นไทย ไม่ใช่ทาสี
    - 2 การแต่งงานกับอับราฮัมเกิดขึ้นโดยอาศัยพระวิญญาณ
    - 3 ลูกชายของเขา คืออิสอัค เกิดโดยการอัศจรรย์
    - 4 อิสมาเอลได้ช่มเหงอิสอัค
    - 5 คนทั่วไปนับว่า อิสอัคควรจะได้รับมรดกของอับราฮัม
    - 6 นางซาราห์ได้เปรียบเทียบกับคำสัญญาใหม่ เพราะเขาได้คลอดลูกที่เป็นไทย
    - 7 นางซาราห์ได้เปรียบเทียบกับกรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์
- 9 เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ--ความหมายสำหรับพวกเรา (5:1-6:18)
  - ก ให้เรามั่นใจว่า เรามีเสรีภาพโดยพระเยซู (5:1-15)
    - 1 ให้เราพ้นจากการเป็นทาสแห่งคำสอนของพวกยิว (5:1-12)
    - 2 ให้เราพ้นจากการกระทำฝ่ายเนื้อหนัง (5:13)

- 3 ให้เรามั่นคงในความรักของพระเจ้า (5:14) (ดู 1 ยน 4.7-8)
- ข ให้เรามั่นใจว่า เราได้รับผลของพระวิญญาณ (5:15-23)
  - 1 พิสูจน์โดยผลที่เกิดมาในชีวิต (5:16-26)
    - ก ผลที่ไม่ดี คือผลของเนื้อหนัง (5:19-21)
    - ข ผลที่ดี คือผลของพระวิญญาณ (5:22-23)
  - 2 พิสูจน์โดยการแบกภาระซึ่งกันและกัน (6:1-6)
  - 3 พิสูจน์โดยพืชที่เราหว่านลง (6:7-10)
  - 4 พิสูจน์โดยรอยประทับตราของพระเยซู (6:14-17)